

Philip. Cancel. In Psal. XLIIII.

De scribis, calamo, pergamenis, & encasto, seu atramento Dei, & Diaboli.

IN PSAL. XLIIII. SERMO. XCII.

IN GUA mea calamus scribæ velociter scribentis. Dominus habet scribas suos, & calamos, & pergamenum, & encastum, seu atramentum.

Prædicatores sunt scribæ dñi Calamus.

Scribæ domini sunt prædicatores, doctores, boni consiliarij. Calamus lingua eorum. Encastum gratia. Membrana, siue pergamenum ipsum cor hominis. Quid enim est prædicare, vel docere, vel bona consulere, nisi calamo madata Dei, in corde scribere? Vnde Apostolus, 2. ad Corinth. 3. Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris: quæ scitur & legitur ab omnibus hominibus, manifestati quoniam estis epistola Christi ministrata à nobis, & scripta non atramento, sed spiritu Dei viui. Nō in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. Cum dicit, Epistola nostra vos estis: notat se esse scribam: cum dicit spiritu Dei viui designat atramentum, cum subiungit non in tabulis, &c. notat per gamentum. Et nota q̄ sicut sine atramento, vel encasto, aut simili, bene scribi non potest: ita nec sine gratia bene prædicari. Multi ergo prædicatores scribere intendunt, & non scribunt, quia encastum gratiæ non habent. Vnde Grego. Frustra laborat exterius lingua prædicatoris, nisi adsit interius gratia Saluatoris. Item non potest scribi, nisi in pergamenis bene præparato. oportet enim, vt omnis pilositas & crassitudo & durities scalpri abradatur & pumice complanetur.

Simile sine gratia prædicari bene non pōt.

Crassum est per carnalem affectionem: crassitudo tollitur quando spirituale efficitur. Vnde Esaia. 17. Attenuabitur gloria Iacob & pinguedo carnis eius emarcescet. Et alibi. In pinguibus eius tenuitatem.

Pilosum est per temporalium amorem. Pili raduntur, quando temporalium amor euellitur. Vnde Esa. 7. In die illa radet dominus in nouacula conducta caput, & pilos pedum & barbam vniuersam. Caput prælati, pedes subditi, Bar-

Sermo. XCII.

ba, Barba, religiosi viri sunt: hæc raduntur quando cupiditas temporalium ab eis auferitur.

Durum est per austeritatem, vel obstinationē. De hoc dicitur Ezech. 36. Auferam à vobis cor lapideum, & dabo vobis cor carneum, idest molle. Vnde secundum naturalem scientiam docibiles, & boni ingenij dicuntur, qui mollis carnis sunt. Et de tali scriba dicitur. Eccl. 10. In manu Dei potestas hominis: & super faciem scribæ imponit honorē. Quid est super faciem scribæ honorem imponere? nisi præter cōem remunerationem prædicatorem aureola insignire?

Calamo scribitur, cantatur, mensuratur. Hæc tria facit prædicator, vel doctor, quasi calamo scribit dum erudiente lingua mandata Dei cordi imprimit. cantat dum contra molestias, & amaritudines huius mundi dulces consolationes per spem æternorū infundit. Sicut dicitur. Exo. 25. Candelabrum habebit calamos, & sciphos & spherulas, & lilia. Idem enim doctores debent esse & calami, dum dulciter sonant per æternorum promissionem. & sciphi dum inebriant per sacrorum mysteriorum abundantiam. Et spherulæ per vitæ perfectionem, vel æternorū meditationem. Et lilia, per continentia puritatem. Calamo mensurat dum quanta præmia bonorum, quanta sunt gaudia supernæ ciuitatis ostendit. Vnde Apostolus 21. Et qui loquebatur mecum habebat mēsuram arundineam aut eā, vt metiretur ciuitatem, & Ezech. 40. In manu viri calamus mensuræ sex cubitorum & palmo.

Tria facit prædicator vel doctor.

Diabolus etiam habet suos scribas & calamos, & pergamenum, & encastum. Scribæ multi sunt, vt omnes mali aduocati, aduocatores, detractores, mali consiliarij, omnes lætæ & conciliatrices stupri, & lenocinij.

Scribæ diaboli

Calamus lingua talium. Encastum teterrimum peccatum. Pergamenum cor. Isti linguis suis quasi calamus scribunt literas tetras diaboli in corde audientium. Quasi in pergamenis calamus suum intingunt in encasto diaboli. Encastum diaboli est infectio, & nigredo peccati, & illuies inferni, siue limositas, cuius nigredo, & infectio significatur per picem. Vnde Esa. 34. Conuertantur torrentes in picem. Pix enim est nigra, & tenax, & inficiens. de qua Eccl. 13. Qui tangit picem inquinabitur ab ea.

Calamus atramentum. Pergamenū

ab ea. In quo dum calamos, linguarum immergunt, au-
dientium corda inficiunt. De malis aduocatis potest intel-
ligi illud Esaiæ 10. Vñh, qui condunt leges iniquas, & scri-
bentes iniustitias scripserunt, vt opprimerent in iudicio
pauperem, & vim facerent causæ humilium populi mei,
vt essent viduæ præda eorum.

De adulatoribus est illud Daniel. 3. Cum rex posuisset
decretum, vt quicumq; audiret sonitum fistulæ, & sambu-
cæ prosterнат se, & adoret statuam. Fistula diaboli, & sam-
buca, lingua est adulatorum, ad quorum vocem volunt
se principes quasi statuam adorari, dum laudantibus non
contradicitur, sed applauditur. Vnde, & Esaiæ 32. Fraudu-
lenti, vasa pessima sunt. Ipse enim cogitationes concinna-
bit ad perdendos mites in sermone mendacij, & Osæ 7.
In malitia sua lætificauerunt regem, & mendacijs suis
principes. Omnes isti sunt notarij diaboli, & de eius can-
cellaria.

*De sedium diuersitate, & quod sedes hominum momen-
tanea, non sit ambienda.*

IN PSAL. XLIIII. SERMO. XCIII.

SED ES tua Deus in sæculum sæculi: virga di-
rectionis virga regni tui. Primo consideran-
dum, quæ sit diuersitas sedium. Secundo, quod
sedes hominum temporalis est, & imaginaria.

Tertio quare hoc ipso non est ambienda: & qualiter illi,
qui ambiunt, & se intendunt à Deo eueituntur.

Diuerfi-
tas sediũ
triplex.
Christus
sedit vt
magister
in monte.

Diuerfitas sedium triplex est. Quia sedet rex, iudex, &
magister. Rex habet thronum vel solium. Iudex tribunal.
Magister cathedram: omnes sedes istas habet Christus. Se-
dit vt magister, quando docuit in monte, Matth. 5. Cum
sedit accesserunt ad eum discipuli eius, & aperiens os
suum docebat eos dicens. Beati pauperes spiritu, &c. Sede-
bit, vt iudex Matth. 19. Cum sedet filius ho. &c. Et 2. ad
Corinth. 5. Omnes astabimus ante tribunal iudicis. Sede-
bit, vt rex. Vnde in Psal. Dominus diluuium inhabitare fa-
ciat, & sedebit Dominus rex in æternum. Et etiam modo se-

det.

det. Vnde Prouerb. 20. Rex, qui sedet in folio iudicij dissi-
pat omne malum intuitu suo.

Exemplo autem docuit, qd non debemus nobis vsurpa-
re sedes istas, sed vocari ad eas. Prius enim esse subditus
secundum, qd homo, quam præesse voluit. Vnde Luc. 2. Ve-
nit Nazareth, & erat subditus illis. Prius discipulus, quam
magister Luc. 2. Et factum est post triduum inuenerunt il-
lum in templo sedentem in medio doctorum, & interro-
gantem. Stupebant aut oēs super prudentia, & responsis
eius, qui audiebant eum. Prius stetit iudicandus, quam iu-
dicaret, vt Matth. 24. Vincitum adduxerunt, & tradiderunt
Pontio Pilato præfidi. In hoc arguuntur quidã, qui prius
volunt esse magistri, quam discipuli. Prius præesse, quam
fuerint subditi. Iudicare quam iudicari, cum potius de-
beat se quilibet subtrahere. Hinc legitur Ioan. 6. Iesus er-
gocum cognouisset, quia venturi erant, vt raperent, &
facerent eum regem, fugit iterum in montem ipse
solus: cum vellent Christum in regem assumere, au-
fugit. Et Esaiæ 4. Non sum medicus; & in domo mea non
est panis, neque vestimentum. Nolite constituere princi-
pem populi. Eodem modo de magistratu. Vnde Iacob 3.
Nolite plures fieri magistri fratres mei. Similiter, & de
iudiciaria potestate. Vnde Ecclesiastici 7. Noli querere
fieri iudex nisi valeas virtute irrumpere iniquitates, ne
forte extimescas faciem potentis, & ponas scandalum in
agilitate tua.

Secundo considerandum, qd sedes hominum tempora-
lis est, & imaginaria. Temporalis est, quia finem habet,
Vnde Eccl. 10. Omnis potentatus breuis vita.

Imaginaria, qui non veritatem habet, sed tantum quæ-
dam vmbra est. Et est sicut solet fieri in ludo puerorum,
qui sibi præficiunt regem. Et sicut fieri solet in falsa posi-
tione. Positio enim de falso non facit verum, sed hoc fa-
cit, vt durante positione tanquam verum sit concedendũ.
Sic positio hominum est, quod isti sunt reges, magistri, iu-
dices: & ideo sic vocantur: de qua positione Eccl. 10. Est
malum, quod vidi sub sole, quasi errorem à facie princi-
pis egrediens: positum stultum indignitate sublimi, & di-
uites sedere deorsum: vidi seruos in equis, & principes

Sedes ho-
minũ tẽ-
porali⁹ ē,
& imagi-
naria.